



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

3611

Hely

Idő

"1921"

Személy

Hely

3611 "1921"

Szerző:

Cím:

Csoda-udvar

Forrás:

Magyarország

Bp.
(Hely)1921. IV. 3
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Közp. nyomt. X

Csoda-udvar

Egy kőbányai nyomortanyán
— Két házaspár egy ágyon —
Ahol éhenhalt egy lakó

(Az Igazság tudósítása.) Az erzsébetfalvai, kispesti, angyalföldi, tripoliszi, chicagói és kőbányai nyomortanyák külsőleg, belsőleg talán mind egyformák: mindenütt sokat éheznek, nyomorognak és a kis odukat a butortalan sivárság kongatja. Ezekben a helyeken a háború alatt is nagy volt a nyomorúság, de most a háború és a forradalmak után a szegények száma megszázszorosodott. Itt-ott néha művelt, valamikor jobb napokat látott emberekre bukkanunk, akiket a közelmúlt nyomorúságai kergették ki a külvárosba. A szegénylakásokban menekülteket is találunk, akik messze szép vidékekről jöttek hozzánk menedéket keresni, akik otthagyták házukat, békés, rendes lakásukat és most itt vannak a fővárosban s nyomorúságos vackokban huzzák meg magukat családjukkal együtt.

Csoda-udvar.

Kőbányán is számtalan szegény lakás van. Ott vannak elsősorban a város által épített kislakástelepek, a barakktelepek, a Kalender-ház és a Csoda-udvar. Ez utóbbi közvetlen a villamosvégállomás mellett fekszik és ha egy Kőbányán ismeretlen ember meglátja ezt a dűledező galyibacsoportot, meglepetésében a földbe gyökeredzik a lába. A falakról mindenütt hiányzik a vakolat, a tető rettenetes állapotban van, az ajtók pedig egy erősebb nyomásra talán összedülnének. Több mint harminc család lakik ebben a házban. Vannak jobb lakások is, de egy részük egészségügyi és közbiztonsági okokból lakhatatlanok. A ház tulajdonosa mindent elkövetett eddig, hogy a lakók

másutt kapjanak lakást, mert a házban lakni az ő szempontjából sem ajánlatos. Javítani, renoválni a házat nem érdemes és nem is lehet. Egyszerűen le kellene rombolni a föld színéig. De mit tesznek akkor a lakók, hol kapnak lakást a mai időkben?

Kriptalakók.

A lakások egynemelyike borzalmas állapotban van. A falakról szőszoros értelemben folyik a víz és esőzések idején még a küszöbön is átszivárog a szennyes víz a lakásokba. A lakások tulajdonképpen egy helyiségből állanak és ezekben a kis lyukakban alig van bútor. Egy ágyféle, egy láda, kályha és semmi több. A lakások meggörbült mennyezete nagy gerendákkal van alátámasztva és így is féltő, hogy egyszer majd egyik-másik lakásnak a teteje beszakad és maga alá temeti a lakókat.

Hogy mennyit szenvedhetnek a lakók, bizonyítja az, hogy nagyrésztük beteg. Az egyik lakásban, amely kriptához hasonló, rettenetes tüdővésszel küzd a család. Rajtuk is csak úgy lehetne segíteni, ha száraz, egészséges lakáshoz juthatnának.

Egy ágy, sok lakó.

Az egyik lakásban csak egy ágy van és ezen az ágyon talán négyen-öten alszanak. A vézna, rongyos ruhájú gyermekek szemében ott lappang az állandó láz tüze. Mindegyik szeretne sokat, nagyon sokat enni.

Nemrégben az a furcsa helyzet is előfordult az egyik lakásban, hogy egy ágyban két fiatal házaspár lakott. Lakást nem találtak és így segítettek a bajon. Volt egy olyan lakásnak is hosszú időn át lakója, amelyet a hatóság lakhatatlanná nyilvánított közbiztonsági okokból. A háztulajdonos hiába tiltakozott a beköltözés ellen, de egy na-

pon önként költözöködött be egy családdal.

Néhány hónappal ezelőtt az egyik lakásban megbetegedett egy asszony s a szerencsétlen anya azért, mert nem kapott enni és mert nem volt befűtve a lakása — még kellett halnia.

Ilyen apró tragédiák játszódnak le a dűledező külvárosi nyomortanyákon s rettenetes állapotoknak csak úgy lehetne véget vetni, ha minél előbb megkezdénék az általános építkezést és ezeket a közbiztonsági és egészségügyi szempontból közveszélyes szegénylakásokat eltüntetni a föld színéről.

haznyomda 1920